Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B** **KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1825/2000**

af 25. august 2000

om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1760/2000 for så vidt angår mærkning af oksekød og oksekødsprodukter

(EFT L 216 af 26.8.2000, s. 8)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►**M1**	Kommissionens forordning (EF) nr. 275/2007 af 15. marts 2007	L 76	12	16.3.2007

Berigtiget ved:

►**C1** Berigtigelse, EUT L 179 af 7.7.2007, s. 56 (275/2007)
►**C2** Berigtigelse, EUT L 244 af 19.9.2007, s. 30 (275/2007)

▼B

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1825/2000

af 25. august 2000

om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1760/2000 for så vidt angår mærkning af oksekød og oksekødsprodukter

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1760/2000 af 17. juli 2000 om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af kvæg og om mærkning af oksekød og oksekødsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 820/97 ([1]), særlig artikel 19, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Der bør fastsættes gennemførelsesbestemmelser til forordning (EF) nr. 1760/2000 navnlig vedrørende salg mellem medlemsstaterne, så mærkningsordningen ikke fordrejer handelen med oksekød.

(2) I forbindelse med både obligatoriske og frivillige ordninger for mærkning af oksekød bør erhvervsdrivende og organisationer med henblik på at kunne spore produkterne anvende en identifikationsordning og en omfattende registreringsordning for oksekød på alle produktions- og afsætningstrin.

(3) Med henblik på at identificere slagterier, som ikke har godkendelsesnumre, bør der i en overgangsperiode kunne anvendes alternative metoder til at identificere sådanne slagterier.

(4) Det bør også fastlægges, hvilken procedure der skal følges for mærkning af kød af kvæg, for hvilke samtlige oplysninger om fødsel og flytninger ikke foreligger, fordi sådanne data først blev krævet fra den 1. januar 1998 i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 820/97 af 21. april 1997 om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af kvæg og om mærkning af oksekød og oksekødsprodukter ([2]). Lignende bestemmelser er nødvendige for mærkning af kød af kvæg, der indføres levende til Fællesskabet fra tredjelande.

(5) I forbindelse med den fuldstændige angivelse af oprindelsen er det, for at undgå unødvendig gentagelse af angivelsen på etiketten af de medlemsstater eller tredjelande, hvor opdræt fandt sted, nødvendigt at indføre en forenklet præsentation på grundlag af det tidspunkt, fra hvilket det dyr, som kødet stammer fra, blev holdt i den medlemsstat eller det tredjeland, hvor dyret blev født eller slagtet.

(6) Det er nødvendigt at afklare situationen med hensyn til de yderligere oplysninger, der kan anføres på etiketter i forbindelse med de forenklede mærkningsprocedurer for hakket kød. Angivelse af sådanne yderligere oplysninger kan ifølge artikel 13 i forordning (EF) nr. 1760/2000 ske efter den 1. september 2000. Visse oplysninger kan kun angives indtil den 1. januar 2002, hvis den pågældende medlemsstat har besluttet at anvende en national obligatorisk mærkningsordning, der omfatter sådanne oplysninger, eller hvis den pågældende erhvervsdrivende frivilligt angiver oplysningerne.

(7) Den frivillige ordning for mærkning af oksekød bør omfatte bestemmelser om en fremskyndet eller forenklet procedure for

([1]) EFT L 204 af 11.8.2000, s. 1.
([2]) EFT L 117 af 7.5.1997, s. 1.

▼B

godkendelse af visse udskæringer af oksekød, der er mærket i en medlemsstat efter en godkendt specifikation og indført til en anden medlemsstats område.

(8) For at garantere specifikationens pålidelighed bør det uvildige organ og myndighederne have adgang til alle lister, som føres af de erhvervsdrivende og organisationerne, og de bør gennemføre regelmæssig stikprøvekontrol på grundlag af en risikoanalyse.

(9) Artikel 17 i forordning (EF) nr. 1760/2000 fastsætter visse bestemmelser for de tilfælde, hvor produktion af oksekød helt eller delvis finder sted i et tredjeland. Der bør fastsættes gennemførelsesbestemmelser for godkendelsesproceduren for import af oksekød fra tredjelande.

(10) Med henblik på at sikre, at mærkningen af importeret oksekød er lige så pålidelig som mærkningen af EF-oksekød, bør Kommissionen undersøge meddelelser fra tredjelande. Fuldstændige meddelelser bør fremsendes til medlemsstaterne, når Kommissionen konkluderer, at de procedurer og/eller kriterier, der anvendes i det pågældende tredjeland, kan ligestilles med de normer, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1760/2000.

(11) For at sikre pålideligheden af mærkningsordningen i tredjelande kan Kommissionen anmode om yderligere oplysninger, og den bør træffe de nødvendige foranstaltninger på grundlag af de oplysninger, der modtages som følge af disse anmodninger.

(12) Kommissionen kan foretage kontrol i tredjelande. For at kunne foretage kontrol i et tredjeland skal Kommissionen opnå en forudgående accept fra det pågældende tredjeland. Hvis en sådan accept ikke gives, bør Kommissionen tage de nødvendige forholdsregler.

(13) Medlemsstaterne bør foretage kontrol for at sikre, at de frivillige mærker, der anvendes, er tilstrækkelig nøjagtige.

(14) Der bør fastsættes rammebestemmelser for de sanktioner, der kan anvendes over for erhvervsdrivende. I rammebestemmelserne bør der tages hensyn til situationer, hvor en erhvervsdrivende ikke har mærket oksekød i overensstemmelse med den obligatoriske mærkningsordning, eller hvor en erhvervsdrivende under den frivillige mærkningsordning har mærket oksekød uden at overholde specifikationen, eller uden at der foreligger en godkendt specifikation. For at tage hensyn til de erhvervsdrivendes problemer med at anvende denne forordning bør de strengeste sanktioner i en begrænset periode, indtil den 1. januar 2001, kun anvendes, hvis etiketterne indeholder oplysninger, som vildleder forbrugerne eller ikke stemmer overens med godkendte specifikationer.

(15) Ifølge forordning (EF) nr. 820/97 skal hver erhvervsdrivende eller organisation, der ønsker at anføre en frivillig angivelse på en etiket, forelægge en specifikation, som skal godkendes af myndighederne i den medlemsstat, hvor produktion eller salg af det pågældende oksekød finder sted. Ifølge Rådets forordning (EF) nr. 2772/1999 af 21. december 1999 om fastsættelse af generelle regler for en obligatorisk mærkningsordning for oksekød ([1]) kan de erhvervsdrivende fortsat anføre frivillige oplysninger på etiketter for oksekød som supplement til de obligatoriske oplysninger indtil den 31. august 2000.

(16) Hvis godkendte, frivillige specifikationer ikke ændres, og hvis de er i overensstemmelse med de nye bestemmelser, bør sådanne specifikationer og de for tredjelande godkendte specifikationer fortsat være gyldige.

([1]) EFT L 334 af 28.12.1999, s. 1.

▼B

(17) Ifølge forordning (EF) nr. 820/97 kan medlemsstaterne, hvis der foreligger tilstrækkelige oplysninger i identifikations- og registreringsordningen for kvæg, beslutte, at yderligere oplysninger også skal anføres på etiketter for kød af kvæg, der er født, opdrættet og slagtet i samme medlemsstat. Forordning (EF) nr. 2772/1999 gav medlemsstaterne mulighed for fortsat at anvende en obligatorisk mærkningsordning for kød af kvæg, der er født, opdrættet og slagtet på deres område, jf. artikel 19, stk. 4, i forordning (EF) nr. 820/97, foreløbigt indtil den 31. august 2000.

(18) Ifølge Kommissionens beslutning 98/595/EF af 13. oktober 1998 om anvendelse af en obligatorisk mærkningsordning for oksekød i Frankrig og Belgien ([1]) og Kommissionens beslutning 1999/1/EF af 14. december 1998 om anvendelse af en obligatorisk mærkningsordning for oksekød i Finland ([2]) kan nævnte medlemsstater anvende en obligatorisk mærkningsordning for kød af kvæg, der er født, opdrættet og slagtet på deres område. Beslutningerne bør fortsat anvendes, indtil den fuldstændige angivelse af oprindelsen i Fællesskabets obligatoriske mærkningsordning træder i kraft den 1. januar 2002, og det samme bør være tilfældet for eventuelle yderligere beslutninger af denne art.

(19) Med henblik på at overvåge anvendelsen af den frivillige mærkningsordning bør medlemsstaterne registrere de godkendte specifikationer og meddele Kommissionen oplysninger om deres nationale gennemførelsesbestemmelser og de frivillige angivelser, der er godkendt på deres område. Sådanne oplysninger bør ajourføres med regelmæssige mellemrum.

(20) Kommissionens forordning (EF) nr. 1141/97 af 23. juni 1997 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 820/97 for så vidt angår mærkning af oksekød og oksekødsprodukter ([3]), senest ændret ved forordning (EF) nr. 824/1998 ([4]), bør ophæves. For at undgå forvirring i overgangsperioden inden indførelsen af den obligatoriske ordning, der er fastsat ved forordning (EF) nr. 1760/2000, bør forordning (EF) nr. 1141/97 fortsat anvendes for kød af kvæg, der slagtes inden den 1. september 2000.

(21) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Oksekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Sporbarhed

Alle erhvervsdrivende og organisationer, jf. artikel 12, tredje led, i forordning (EF) nr. 1760/2000, anvender på deres respektive produktions- og afsætningstrin en identifikationsordning og en omfattende registreringsordning.

Ordningen anvendes på en sådan måde, at der skabes forbindelse mellem identifikationen af kødet og det eller de pågældende dyr, jf. artikel 13, stk. 1, og artikel 16, stk. 2, i nævnte forordning.

Registreringsordningen indebærer navnlig angivelse af ankomst- og afgangsdato for kvæg, slagtekroppe og/eller udskæringer for at sikre overensstemmelse mellem ankomster og afgange.

([1]) EFT L 286 af 23.10.1998, s. 55.
([2]) EFT L 1 af 5.1.1999, s. 3.
([3]) EFT L 165 af 24.6.1997, s. 7.
([4]) EFT L 117 af 21.4.1998, s. 4.

▼M1

Artikel 1a

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

▼C1

a) »hakket kød«: kød, der er hakket i småstykker eller er passeret gennem en hakkemaskine med snegl, og som henhører under en af de KN-koder, der er nævnt i artikel 12 i forordning (EF) nr. 1760/2000, og som indeholder under 1 % salt

▼M1

b) »afpuds«: små stykker kød, der anses for egnet til konsum, og som udelukkende stammer fra afpudsning og fremstilles på tidspunktet for udbening af slagtekroppe og/eller opskæring af kød

c) »opskåret kød«: kød opskåret i små tern, skiver eller andre enkeltportioner, der ikke kræver yderligere opskæring, inden de afhændes til den endelige forbruger, som umiddelbart kan anvende dem. Hakket kød og afpuds er udelukket fra denne definition

d) »emballeret opskåret kød«: en salgsenhed, der i foreliggende tilstand frembydes for den endelige forbruger eller en virksomhed, der udelukkende driver detailhandel, og som består af opskåret kød og den emballage, som kødet er emballeret i, inden det frembydes til salg; emballagen dækker kødet helt eller delvis, men på en sådan måde, at indholdet ikke kan ændres, uden at emballagen åbnes eller ændres

e) »uemballeret opskåret kød«: opskåret kød, der uemballeret udstilles med henblik på salg til den endelige forbruger, samt ethvert stykke kød, der uemballeret udstilles til salg til den endelige forbruger, og som skal opskæres efter den endelige forbrugers ønsker

f) »hold«: alle stykker kød, også udbenet, f.eks. slagtekroppe eller fjerdinger eller stykker kød, der er udbenet, opskåret, hakket eller emballeret sammen og på praktisk taget ensartede vilkår

g) »detailhandel«: håndtering og/eller forarbejdning af kød samt oplagring af kød på salgssteder eller levering til den endelige forbruger, inkl. cateringvirksomheder, virksomhedskantiner, institutionskøkkener, restauranter og andre tilsvarende madserviceordninger, forretninger, distributionsplatforme for storbutikker og engroshandlende

h) »den endelige forbruger«: den sidste forbruger af opskåret kød, der ikke anvender dette kød som led i en fødevareoperation eller -virksomhed.

▼B

Artikel 2

Mærkning i tilfælde, hvor oplysninger ikke er til rådighed

1. Det godkendelsesnummer, der er omhandlet i artikel 13, stk. 2, litra b), i forordning (EF) nr. 1760/2000, er:

a) enten det godkendelsesnummer, der er fastsat i artikel 10, stk. 1, i Rådets direktiv 64/433/EØF ([1])

b) eller det nationale registreringsnummer, hvis der ikke findes et godkendelsesnummer.

Hvis ingen af de to numre findes, kan nummeret indtil den 1. januar 2001 erstattes med slagteriets navn og adresse.

2. I henhold til artikel 13, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1760/2000 gælder følgende:

([1]) EFT 121 af 29.7.1964, s. 2012/64.

▼B

a) for kød af kvæg, der blev født i Fællesskabet inden den 1. januar 1998, og for hvilke der ikke foreligger oplysninger om fødselssted og/eller opdrætningssted, bortset fra det seneste opdrætningssted, erstattes angivelsen af fødselssted og/eller opdrætningssted med angivelsen »* (født inden den 1. januar 1998)«

b) for kød af kvæg, der indføres levende til Fællesskabet, og får hvilke der ikke foreligger oplysninger om fødselssted og/eller opdrætningssted, bortset fra det seneste opdrætningssted, erstattes angivelsen af fødselssted og/eller opdrætningssted med angivelsen »* (indført levende til EF)« eller »* (indført levende fra (tredjelandets navn))«.

Artikel 3

Forenklede oprindelsesangivelser

I henhold til artikel 13, stk. 5, litra a), i forordning (EF) nr. 1760/2000 er angivelse for kød af kvæg, der i 30 dage eller derunder er blevet opdrættet:

— i den medlemsstat eller det tredjeland, hvor det blev født

— i den medlemsstat eller det tredjeland, hvor det blev slagtet

af denne medlemsstat eller dette tredjeland som den medlemsstat eller det tredjeland, hvor opdræt fandt sted, ikke påkrævet, hvis dyret blev opdrættet i en anden medlemsstat eller i et andet tredjeland i en periode på over 30 dage.

▼M1

Artikel 4

Størrelse og sammensætning af en gruppe

1. Størrelsen af en gruppe, jf. artikel 13, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 1760/2000, bestemmes:

a) under opskæringen af slagtekroppe eller fjerdinger efter det antal slagtekroppe eller fjerdinger, der udgør et hold for den pågældende opskæringsvirksomhed

b) under efterfølgende opskæring eller hakning af kødet efter antallet af slagtekroppe eller fjerdinger, hvis kød udgør et hold for den pågældende opskærings- eller hakningsvirksomhed.

Størrelsen af en gruppe kan dog under ingen omstændigheder overstige én dags produktion.

2. Når de i stk. 1 nævnte hold bestemmes, sørger virksomhederne for følgende:

a) Ved opskæring af slagtekroppe eller fjerdinger skal alle slagtekroppe eller fjerdinger fra holdet stamme fra dyr, der er født i det samme land, opdrættet i de(t) samme land(e), slagtet i det samme land og i det samme slagteri.

b) Ved efterfølgende opskæring af kødet skal betingelsen i litra a) overholdes for alle slagtekroppe, som kødet fra holdet stammer fra, og alle disse slagtekroppe skal være opskåret i den samme opskæringsvirksomhed.

c) Ved hakning skal kødet fra dette hold stamme fra dyr, der er slagtet i det samme land.

3. Uanset den i stk. 2, litra b), nævnte regel om ét slagteri og én opskæringsvirksomhed for slagtekroppe bemyndiges de erhvervsdrivende ved produktion af opskåret kød til at oprette hold af kød fra dyr, der er slagtet i højst tre forskellige slagterier, og hold af slagtekroppe, der er opskåret i højst tre forskellige opskæringsvirksomheder.

4. Uanset stk. 2, litra b), skal de erhvervsdrivende ved produktion af afpuds kun overholde reglen om ét slagteland, når holdene oprettes.

▼B

Artikel 5

Hakket kød

▼M1

_____

▼B

2. De yderligere oplysninger, der kan angives på etiketter, jf. artikel 14, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1760/2000, er følgende:

a) fra den 1. september 2000, de i artikel 13, stk. 2, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 1760/2000 nævnte angivelser, samt dato for hakning af kødet

b) fra den 1. september 2000 til den 1. januar 2002, de i artikel 13, stk. 5, litra a), nr. (i) og (ii), og litra b) i forordning (EF) nr. 1760/2000 nævnte angivelser, hvis den pågældende medlemsstat har besluttet at anvende en national obligatorisk mærkningsordning, der omfatter sådanne oplysninger, eller hvis den pågældende erhvervsdrivende frivilligt anfører oplysningerne i henhold til afdeling II i afsnit II i forordning (EF) nr. 1760/2000

c) fra den 1. januar 2002, de i artikel 13, stk. litra a), nr. (i) og (ii), i forordning (EF) nr. 1760/2000 nævnte angivelser.

▼M1

Artikel 5a

Afpuds

1. ►C2 Uanset artikel 13, stk. 2, litra b) og c), og stk. 5, litra a), nr. i) og ii), i forordning (EF) nr. 1760/2000, skal de erhvervsdrivende og organisationerne anføre følgende oplysninger på mærkningen for afpuds: ◄

a) slagtelandet for de dyr, som afpudset stammer fra; oplysningen affattes således: »Slagtested: (slagtemedlemsstaten eller slagtetredjelandet)«

b) produktionslandet for afpuds og godkendelsesnummeret for den virksomhed, hvor afpudset blev fremstillet; oplysningen affattes således: »Produktionssted: (produktionsmedlemsstaten eller produktionstredjelandet og virksomhedens godkendelsesnummer)«

c) de lande, hvor dyrene i gruppen blev født og opdrættet; oplysningen affattes således: »Fødselsland og opdrætsland: (liste over de lande, hvor dyrene blev født og opdrættet)«.

2. Uanset stk. 1, litra a) og c), kan de erhvervsdrivende, hvis fødselslandet, opdrætslandet og slagtelandet er det samme for alle dyr i gruppen, anvende ordet »Oprindelse«, efterfulgt af den medlemsstat eller det tredjeland, hvor fødsel, opdræt og slagtning fandt sted.

Artikel 5b

Emballeret opskåret oksekød

▼C2

Uanset artikel 13, stk. 2, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 1760/2000 skal en erhvervsdrivende eller en organisation, der benytter muligheden i nærværende forordnings artikel 4, stk. 3, på mærkningen for emballeret opskåret kød anføre følgende oplysninger, der supplerer oplysningerne i artikel 13, stk. 5, litra a), i forordning (EF) nr. 1760/2000:

▼M1

a) det land, hvor dyrene blev slagtet, efterfulgt af slagteriets godkendelsesnummer eller i givet fald godkendelsesnumrene for de to eller tre slagterier, hvor dyrene i gruppen blev slagtet; oplysningen affattes

▼M1

således: »Slagtested(er) for dyrene i gruppen: (slagtemedlemsstaten eller slagtetredjelandet) (godkendelsesnummer/numre for det eller de to eller tre pågældende slagteri(er))«

b) det land, hvor slagtekroppe blev opskåret, efterfulgt af godkendelsesnummer/numre for den virksomhed eller de to eller tre virksomheder, hvor slagtekroppene blev opskåret; oplysningen affattes således: »Opskæringssted(er) for kødet i holdet: (opskæringsmedlemsstaten eller opskæringstredjelandet) (godkendelsesnummer/numre for den eller de to eller tre pågældende virksomhed(er))«.

Artikel 5c

Uemballeret opskåret oksekød

1. Når uemballeret opskåret kød udstilles med henblik på salg til den endelige forbruger, sørger de erhvervsdrivende og organisationerne i de tilfælde, hvor undtagelsen i artikel 4, stk. 3, anvendes, for, at holdene er oprettet i overensstemmelse med nævnte stykke for alt uemballeret opskåret kød, der samtidigt udstilles til salg.

2. Uanset artikel 13, stk. 2, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 1760/2000 mærker de erhvervsdrivende og organisationerne det uemballerede opskårede kød, der udstilles med henblik på salg til den endelige forbruger, idet de anfører fødselsland, opdrætsland og slagteland for de dyr, som kødet stammer fra, efterfulgt af de lande, hvor slagtekroppene blev opskåret.

Kød fra dyr, hvis fødselsland og/eller opdrætsland og/eller slagteland er forskellige, skal være tydeligt adskilt fra hinanden, når kødet udstilles til salg. Oplysningerne på salgsstedet anbringes i nærheden af dette kød, så den endelige forbruger let kan skelne mellem kød med forskellige oprindelser.

Den erhvervsdrivende anfører godkendelsesnumrene for slagterier for dyr og for opskæringsvirksomheder for slagtekroppe for det uemballerede opskårne kød, der udstilles sammen hver dag, med en henvisning til dags dato. Han meddeler disse oplysninger til forbrugere, der anmoder om at få dem.

3. Uanset artikel 4, stk. 1, andet afsnit, kan størrelsen af en gruppe, hvis betingelserne i stk. 2 er opfyldt, overstige én dags produktion, for så vidt angår opskåret oksekød, der uemballeret udstilles med henblik på salg til den endelige forbruger.

▼B

Artikel 6

Godkendelsesprocedurer

1. Det i artikel 16, stk. 3, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 1760/2000 omhandlede tidsrum, inden for hvilket ansøgningen hverken er blevet afslået eller godkendt, og myndighederne i den medlemsstat, hvortil kødet sendes, ikke har fremsat ønske om yderligere oplysninger, er på to måneder regnet fra dagen efter dagen for indsendelse af ansøgningen.

2. I henhold til artikel 16, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1760/2000 er det i samme artikels stk. 3, andet afsnit, omhandlede tidsrum for primære oksekødsudskæringer i enkeltpakninger, der er mærket i en medlemsstat efter en godkendt specifikation og indført til en anden medlemsstats område, hvis der ikke er tilføjet oplysninger til den oprindelige mærkning, på 14 dage.

3. Med henblik på anvendelse af artikel 16, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1760/2000 kan oksekød i små detailsalgspakker, der er mærket i en medlemsstat efter en godkendt specifikation, indføres til og afsættes på en anden medlemsstats område, uden at denne medlemsstat skal forhåndsgodkende specifikationen, såfremt:

▼B

a) de pågældende pakker ikke ændres

b) den specifikation, der er godkendt af den medlemsstat, hvor oksekødet pakkes, også omfatter afsætning af det pakkede kød i andre medlemsstater

c) den medlemsstat, der godkender specifikationen, på forhånd meddeler alle nødvendige oplysninger til de øvrige medlemsstater, hvor det pakkede oksekød skal afsættes efter den godkendte specifikation.

Artikel 7

Kontrol

1. Erhvervsdrivende og organisationer giver på alle tidspunkter Kommissionens sagkyndige, myndighederne og det uvildige organ, jf. artikel 16, stk. 1, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 1760/2000, adgang til deres lokaler samt til alle lister, der godtgør, at oplysningerne på mærkerne er korrekte.

2. Myndighederne og, i det i artikel 16, stk. 1, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 1760/2000 omhandlede tilfælde, det uvildige organ foretager regelmæssigt stikprøvekontrol på grundlag af en risikoanalyse, der navnlig tager hensyn til specifikationens komplekse karakter. For hver stikprøvekontrol udarbejdes der en kontrolrapport med angivelse af eventuelle mangler og foranstaltninger, som kan afhjælpe situationen, samt eventuelle tidsfrister og anvendte sanktioner.

3. Hvis den mulighed, der er omhandlet i artikel 16, stk. 1, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 1760/2000, ikke er anvendt, foretager medlemsstaterne kontrol på en sådan måde, at der skabes tilstrækkelig sikkerhed for nøjagtigheden af de anvendte etiketter. Kontrollens hyppighed fastlægges navnlig ud fra specifikationens komplekse karakter.

4. Erhvervsdrivende, organisationer og uvildige organer meddeler alle relevante oplysninger til myndighederne.

Artikel 8

Godkendelser udstedt af tredjelande

1. Kommissionen kontrollerer, at meddelelser givet i henhold til artikel 17, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1760/2000, er fuldstændige. Ved modtagelse af en ufuldstændig meddelelse informerer Kommissionen det pågældende tredjeland og angiver, hvilke oplysninger der er nødvendige.

Fuldstændige meddelelser fremsendes til medlemsstaterne, medmindre Kommissionen konkluderer, at de procedurer og/eller kriterier, der anvendes i det pågældende tredjeland, ikke kan ligestilles med de normer, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1760/2000, i overensstemmelse med dens beføjelser hertil i henhold til artikel 17, stk. 2, tredje afsnit, i samme forordning.

2. Hvis Kommissionen på noget tidspunkt er af den opfattelse, at det på grundlag af den i artikel 17, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1760/2000 omhandlede meddelelse bør kontrolleres, om de procedurer og/eller kriterier, der meddeles af et tredjeland, for tiden kan ligestilles med de normer, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1760/2000, kan Kommissionen anmode tredjelandet om at fremlægge de fornødne oplysninger. Kommissionen kan navnlig anmode tredjelandet om at fremlægge kopier af de specifikationer, der er godkendt af den dertil udpegede kompetente myndighed. Endvidere kan Kommissionen anmode tredjelandet om at bemyndige repræsentanter fra Kommissionen til at foretage kontrol i tredjelandet.

▼B

3. Hvis nogle af de oplysninger eller bemyndigelser, der er anmodet om i henhold til stk. 2, ikke modtages inden for den af Kommissionen angivne frist, kan Kommissionen konkludere, at de procedurer og/eller kriterier, der anvendes i et tredjeland, ikke kan ligestilles med de normer, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1760/2000.

4. Kommissionen kan på ethvert tidspunkt ændre sin oprindelige beslutning, for så vidt angår ligestillingen af de procedurer og/eller kriterier, der anvendes i det pågældende tred-jeland, i henhold til artikel 17, stk. 2, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 1760/2000.

Artikel 9

Sanktioner

1. Medlemsstaterne fastlægger en sanktionsordning, der finder anvendelse, hvis bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1760/2000 overtrædes, og de træffer de fornødne gennemførelsesforanstaltninger. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have en afskrækkende virkning.

2. Uden at det berører sanktionerne i artikel 18 i forordning (EF) nr. 1760/2000, kræver medlemsstaterne for oksekød, der er mærket:

— uden at den obligatoriske mærkningsordning er overholdt, eller

— hvis der anvendes en frivillig ordning, uden at specifikationen er overholdt, eller hvis der ikke foreligger en godkendt specifikation,

at oksekødet fjernes fra markedet, indtil det er ommærket i overensstemmelse med nærværende forordning.

Hvis kødet opfylder alle gældende veterinær- og hygiejneforskrifter, kan medlemsstaten dog, foruden de i stk. 1 nævnte sanktioner, tillade, at kødet sendes direkte til forarbejdning til andre produkter end dem, der er nævnt i artikel 12, første led, i forordning (EF) nr. 1760/2000.

3. Indtil den 1. januar 2001 fjernes oksekød kun fra markedet, hvis etiketten indeholder oplysninger, der er af en sådan art at de kan vildlede køberen i væsentlig grad eller ikke er i overensstemmelse med den godkendte specifikation.

Artikel 10

Fortegnelser

Myndighederne fører fortegnelse over godkendte specifikationer med oplysning om, hvilken erhvervsdrivende og organisation der er ansvarlig for mærkning af kødet, og det uvildige organ, som er ansvarlig for kontrollen.

Artikel 11

Meddelelser

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen:

a) navnene på de myndigheder, det er ansvarlige for gennemførelsen af mærkningsordningen i henhold til forordning (EF) nr. 1760/2000, samt supplerende germemførelsesbestemmelser navnlig vedrørende kontrol og sanktioner

b) senest den 30. september 2000 en liste over alle frivillige angivelser, der er godkendt på deres område

c) hver tredje måned en ajourføring af den liste, der er nævnt i litra b).

▼B

Artikel 12

Overgangsbestemmelser

Såfremt de er i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1760/2000 og nærværende forordning, kan:

a) frivillige specifikationer, der er godkendt i henhold til artikel 14 og 15 i forordning (EF) nr. 820/97, fortsat anvendes

b) de nationale obligatoriske ordninger for mærkning af oksekød, der er godkendt i henhold til artikel 19, stk. 4, i forordning (EF) nr. 820/97, anvendes indtil den 1. januar 2002, og det samme gælder for eventuelle yderligere beslutninger af denne art.

Artikel 13

Ophævelse

Forordning (EF) nr. 1141/97 ophæves.

Den anvendes dog fortsat for kød af kvæg, der slagtes inden den 1. september 2000.

Henvisninger til den ophævede forordning læses som henvisninger til nærværende forordning, jf. sammenligningstabellen i bilaget.

Artikel 14

Ikrafttrædelse

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes for kød af kvæg, der slagtes fra den 1. september 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

▼B

BILAG

Sammenligningstabel

Forordning (EF) nr. 1141/97	Denne forordning
Artikel 2	Artikel 1
—	Artikel 2
—	Artikel 3
—	Artikel 4
—	Artikel 5
Artikel 1	Artikel 6
Artikel 3	Artikel 7
Artikel 4a	Artikel 8
Artikel 4	Artikel 9
Artikel 5, stk. 1	Artikel 10
Artikel 5, stk. 2	Artikel 11
—	Artikel 12
—	Artikel 13
Artikel 6	Artikel 14